

Sestry a bratia!

Jeremiáš 12,5: Ak si bežal s pešiakmi a unavili ťa, ako sa budeš pretekať s koňmi? Ak sa len v pokojnej krajine cítiš bezpečne, čo si počneš v húštave Jordánu?

Naša duša je krásny nástroj, podobný violončelu, klavíru, krídlovke či harfe.
Naša duša dokáže prijať obrovskú škálu rôznych foriem prežívania a vyjadrenia.
Niekedy sa však niektoré struny pretrhnú.
Niektoré klávesy sa stratia.
Zostáva hra na dvoch či troch tónoch...

Je dobré a užitočné všímať si, čo našej duši pomáha a čo jej naopak spôsobuje bolesť.
Je možné, že až polovica vecí, ktoré počas dňa robíme, sú pre ňu škodlivé, silno ju zraňujú, alebo ju aspoň nevyživujú.
Prispieva k tomu rýchle tempo života, nedostatok prechodov, čiže prestávok, i stav neustáleho napojenia na telefóny a iné technické výtobytky.

Existuje veľa strát a sklamaní, ktoré duša prežíva a niekedy trvá celé roky, kým pochopíme veľkosť dajakej jej straty.
Niečo sme odložili nabok, nebol čas, priestor sa s tým vysporiadať.
Priateľstvo, nádej, príležitosť či možnosť, ktorá sa nám v budúcnosti rysovala.

Literárnym jazykom tento fenomén opisuje spisovateľ Mark Twain:

Človeku vyhorí dom.

Za dymiacimi troskami však nie je iba samotná konštrukcia.

Ako plynú dni a týždne, začnú nám z toho domu chýbať jednotlivé veci.

Stále po niečom pátrame a zisťujeme, že daná vec sa nachádzala v tom dome.

Často to boli veci jediné svojho druhu a teraz sú nenávratne stratené.

Keď sme ich mali, neuvedomovali sme si, aké sú dôležité.

Zisťujeme to až potom, ako nás zaráža ich neprítomnosť.

Potrvá roky, kým sa úplne zavŕši príbeh o stratených veciach, ktoré boli dôležité a až potom budeme celkom chápať, akú katastrofu sme utrpeli ....

Otázka je, či môžeme niečo v tejto situácii urobiť.

Myslím si, že áno.

Aj v tejto chvíli sme pozvaní začať sa starať o zanedbané miesta vo svojej duši.

Čím skôr to urobíme, tým bohatším a farebnejším náš život opäť bude.

Dvere do duše sa otvárajú zvnútra smerom von.

My sami musíme vstúpiť so spomienky, do emócie, aby sme opätovne začali svoju dušu obývať.

Pán Boh na tom trvá, lebo vie, že niečo v mojej duši potrebuje dotyk, milosrdenstvo, lásku, útechu, hlboké uzdravenie.

Ak ho pozvem, rád vojde dnu a ja zažijem návrat do vlastného bytia, od ktorého som na chvíľu z rôznych dôvodov odišiel.

Ajhľa, stojím pri dverách a klopem – vysvetľuje Ježiš.

Kto počuje môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem stolovať s ním a on so mnou.
(Zjavenie 3,20)

Zdá sa, že život na našej planéte nejde dobrým smerom.

Zhoršuje sa...

A predtým, ako sa to zlepší, sa to ešte viac zhorší.

A zhoršuje sa to alarmujúco rýchlo.

Čosi podobné hovorí prorok Jeremiáš v biblickom texte:

Ak si bežal s pešiakmi a unavili ťa, ako sa budeš pretekať s koňmi?

Ak sa len v pokojnej krajine cítiš bezpečne, čo si počneš v húšťave Jrdánu?

Povedané civilnými slovami:

Ak si myslíš, že už toto, čo je, je ťažké, počkaj, čo ešte len príde.

Budeme musieť mať dušu, ktorá bude silná a pripravená na to, čo je pred nami.

Budeme potrebovať dušu naplnenú Bohom, dušu naplnenú Duchom, nie dušu prázdnu a vyčerpanú.

Preto sa musíme o svoju dušu starať, starať sa o zanedbané a zranené miesta v nej.

Pod jej povrchom je veľa smútku a sklamania.

Túži po niečom povznášajúcom a očistnom, aby sme pocítili úľavu.

Takú úľavu, ako keď plážová lopta, ktorú sme sa dlho snažili držať pod vodou, vyskočí nad hladinu.

Určite k tejto úľave prispieva veľké množstvo slnečného svetla.

Všetko živé a zelené. Dlhé prechádzky.

Krása. Hudba. Voda. Spoločenské zvieratá.

Naopak dušu zanáša: Násilie vo filmoch. Správy – najmä o politike a množstvo iných odpadov.

Navštevujme zanedbané miesta vo vlastnej duši!

Obnovujme staré struny a poškodené klávesy. AMEN.